

[Kurt Hansen]

Det er vi modstandere af. Vi mener, at de penge, som er i den fond, er lønarbejdernes.

Man foreslår grænsen for medlemskab af ATP nedsat fra 18 til 16 år; det har vi ikke særlig sympati for. Heller ikke nedsættelsen af minimumsbeskæftigelseskravet fra 15 til 10 timer kan vi være med til.

Der er en ting, jeg godt vil have afklaret. Nu nåede jeg ikke at få læst selve ATP-loven, før vi fik disse forslag til behandling – der er jo mange andre ting at se til – men jeg mener, at det er sådan, at der skal være tale om reguleringer hvert tredje år efter loven, og mig bekendt er der ikke sket reguleringer siden 1965, i hvert fald ikke med hensyn til de udbetalinger, der finder sted. Jeg vil godt spørge ministeren, om jeg har ret i den vurdering. Hvis ministeren ikke kan svare p. t., så kan jeg da tage det op i udvalget. Sådan som jeg mener at have læst loven, ser det umiddelbart ud, som om der er tale om, at arbejdsgiverne faktisk har indbetalt alt, alt for lidt siden 1968.

Finansministerens forslag vil vi ikke stemme imod.

Honoré (KrF):

Der foreligger to forslag om ændring af ATP-lovgivningen. Lovforslag nr. L 165 er i sin helhed en udmøntning af augustforliget, som kristeligt folkeparti har tilsluttet sig, fordi det bidrager til en omkostningsdæmpning i erhvervslevet, som er af stor betydning for konkurrenceevnen og for vores mulighed for at få en positiv handelsbalance.

Hvad angår det andet forslag, lovforslag nr. L 166, så er noget af det en konsekvens af augustforliget. Andre dele deraf er derimod ikke en konsekvens af augustforliget, og vi står derfor selvfølgelig frit over for disse dele. Jeg kan derfor ikke på forhånd love, at kristeligt folkeparti vil tilslutte sig de forskellige forslag om ændringer i den nuværende ATP-lov.

Der er foreslået en ændring af bestyrelsens sammensætning. Hvilke konsekvenser har den? Vil den ikke medføre måske, at flertallet i ATP-fonden under en socialdemokratisk regering vil ligge i hænderne på socialdemokrater? Og hvad medfører det? Hvilke konsekvenser har det i grunden?

Ligeledes synes jeg, at forhøjelsen af den del af midlerne, der kan bruges til aktie køb, fra 15 til 25 pct. er meget stor, i betragtning af at man ikke engang er nået op på at udnytte de

15 pct. helt ud. Man kan også spørge sig selv, hvorfor der skal være en sådan tavshedspligt for de ansatte.

Kort sagt: der er en hel del spørgsmål og betænkeligheder, som gør, at vi ikke på forhånd kan binde os til at gå ind for alle de foreslåede ændringer i ATP-loven.

Hvad finansministerens forslag angår, kan vi tilslutte os det.

Alice Hedegaard (DR):

Lovforslaget om midlertidig indbetaling af visse dyrtidsportioner fra staten til ATP kan retsforbundet af flere grunde ikke støtte. Vi har ingen andel i augustforligets aftale om denne udgift for staten, hvor man med skatteydernes penge skal dække arbejdsmarkedsudgifter til dyrtidsbetaling. Ifølge § 6 har man endnu ikke taget stilling til formen for udbetalingen af disse penge; et forslag herom vil blive fremsat i folketinget i 1979-80. Selv om udbetalingen forventes at ville ske med rentetilskrivning og sammen med den øvrige ATP-pension, vil det grundet inflationen blive et ret uvæsentligt beløb, som dog koster skatteyderne et anseligt beløb.

Forslag til lov om ændring af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension indeholder ikke noget særlig ophidsende, men det foreslås dog, at de lønmodtagere, der har indbetalt så lidt til ATP, at deres pension udgør under 300 kr. pr. år, nu skal have denne pension udbetalt. Det måtte da være en selvfølgelig retfærdighed.

I det hele taget giver ATP-ordningen en så ringe pension i forhold til det store administrationssystem, at det var ønskeligt, om man nedlagde ATP.

Lovforslag nr. L 167 om ændring af lov om tjenestemandspension synes at være et efter omstændighederne fornuftigt forslag, som retsforbundet kan støtte.

Mette Madsen (V):

I sin fremsættelsestale siger arbejdsministeren, at der er et særligt problem for den gruppe lønmodtagere, der er over 67 år, og peger på en løsning af dette. Det må undre, at arbejdsministeren komplet har overset, at der findes endnu et problem, der dog er uendelig meget større, idet det vedrører hele den store gruppe lønmodtagere, der er kvinder. I slutbetænkningens vedrørende kvindernes stilling i samfundet står der i afsnittet om retsregler af betydning for kvindernes stilling i arbejdslivet: